

Mál nr. 258/2013

M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.

Árekstur á Miklubraut í Reykjavík vestan Kringlumýrarbrautar þann 4.3.2013.**Gögn.**

127. Málskot, móttækið 31.7.2013, ásamt fylgigögnum.

128. Tölvuskeyti X, dags 9.8.2013.

129. Bréf Y, dags. 14.8.2013.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið austur Miklubraut eftir akrein lengst til vinstri af þremur fyrir umferð til austurs yfir gatnamót Miklubrautar og Kringlumýrarbrautar. Þá var bifreiðinni B ekið austur Miklubraut eftir miðakreininni fyrir umferð áfram austur yfir fyrrgreind gatnamót, þ.e. á akreininni hægra megin við þá akrein sem A var ekið eftir. Vinstra megin við akreinina sem A var ekið eftir eru hins vegar tvær beygjureinar fyrir vinstri beygju norður Kringlumýrarbraut. Ökumaður B hugðist færa bifreið sína yfir á beygjurein vinstra megin við akreinina sem A var ekið eftir. Er B var komin á vinstri akreinina sem A var ekið eftir rakst A aftan á B.

Ökumaður A kvað B hafa verið ekið af miðakreininni yfir á akreinina sem hann ók eftir. Hafi B þá verið stöðvuð fyrir framan sig, en hann hafi ekki náð að stöðva vegna hállu.

Ökumaður B kvaðst hafa ekið af miðakreininni yfir á vinstri akreinina en orðið að bíða vegna umferðar á beygjureininu vinstra megin við hann, en inn á þá akrein ætlaði hann að aka. Hafi hann þá heyrt bremsuhvin fyrir aftan sig og hafi A verið ekið aftan á B.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins er upplýst að áreksturinn varð í beinu framhaldi þess að ökumaður B skipti um akrein í veg fyrir A, en komst ekki lengra til vinstri yfir á beygjureinina sem þar var vegna umferðar. Samkvæmt 2. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal ökumaður áður en hann skiptir um akrein ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra. Á þessu varð misbrestur hjá ökumanni B. Hann ber því sök á árekstrinum. Í ljósi þess hvernig áreksturinn bar að höndum hefur ökumaður B sönnunarbyrðina um að áreksturinn megi rekja til atvika sem ökumaður A ber ábyrgð á. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að áreksturinn megi rekja til þess að ökumaður A hafi ekið of hratt, ekki sýnt næga aðgæslu miðað við aðstæður eða á annan hátt hagað akstri sínum þannig að á hann verði felld sök. Að öllu virtu telst ósannað að ökumaður A eigi sök. Öll sök verður því lögð á ökumann B.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á ökumann B.

Reykjavík, 3. september 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.